

การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS
THE DEVELOPMENT OF CRITICAL READING ABILITY AND TEAMWORK
OF MATTHAYOMSUKSA 4 STUDENTS
BY ORGANIZING LEARNING ACTIVITIES USING SQP2RS STRATEGY

ธนวิทย์ กวินธนเจริญ¹ และ อธิกมาส มากจู้²

Thanawit Kawinthanacharoen and Athikamas Makjui

มหาวิทยาลัยศิลปากร

Silpakorn University, Thailand

Email: kru.bird.nokz@gmail.com

Received 28 April 2021; Revised 17 May 2021; Accepted 20 August 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4/6 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 40 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ใช้แบบแผนการวิจัยพื้นฐานแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS อยู่ในระดับดี 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, การทำงานเป็นทีม, กลวิธี SQP2RS

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare critical reading ability of Matthayomsuksa 4 students before and after implementation of the SQP2RS strategy, 2) to study teamwork ability of Matthayomsuksa 4 students after implementation of the SQP2RS strategy, and 3) to study opinions of Matthayomsuksa 4 students towards learning the SQP2RS Strategy. The sample consisted of 40 students from Matthayomsuksa 4/6, Protpittayapayat School, Ladkrabang, Bangkok, The Secondary Educational Service Area 2, first semester, academic year 2020, and using simple random sampling technique with a classroom unit. This research was pre - experimental with one group pre-test post-test design. The research instruments used were: 1) critical reading ability lesson plans using SQP2RS strategy, 2) critical reading ability test, 3) team work ability evaluation form, and 4) questionnaire for student's opinion towards learning the SQP2RS Strategy. The data were analyzed by mean ($\bar{X}$), standard deviation of items (S.D.) and t-test dependent.

The research findings were as follows: 1) The critical reading ability of Matthayomsuksa 4 students after using SQP2RS Strategy was significantly higher than before at the .50 level. 2) The teamwork ability of Matthayomsuksa 4 students after using SQP2RS Strategy were rated at a good level. 3) The opinions of Matthayomsuksa 4 students towards learning the SQP2RS Strategy were rated at a highest level.

Keyword: Critical reading ability, Teamwork, SQP2RS Strategy

บทนำ

ปัจจุบันการเผยแพร่ข่าวสารเป็นไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ระบบข้อมูลข่าวสารเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในทุกวันนี้ การสอนนักเรียนที่มุ่งเน้นการอ่านเพียงเพื่อความเข้าใจนั้นอาจยังไม่เพียงพอต่อข้อมูลข่าวสารที่มีอย่างมากมายในปัจจุบัน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญ เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยเรียนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังต้องสามารถเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการศึกษาในโรงเรียนพรตพิทยพยัตพบว่า การสอนอ่านนั้นนักเรียนยังขาดทักษะขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์สิ่งที่อ่านตลอดจนการประเมินค่าของสารที่ได้อ่าน นอกจากนี้ นักเรียนยังไม่สามารถจับความคิดสำคัญที่ผู้เขียนส่งต่อมายังผู้อ่านและไม่สามารถบอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้ ซึ่งส่งผลต่อการทดสอบโครงการ Miracle of Reading กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนพรตพิทยพยัต ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผลการทดสอบของระดับชั้นอื่น ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น ยกเว้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผลการทดสอบมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยจึงศึกษาสาเหตุของปัญหาโดยจำแนกออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า เทคนิควิธีการสอนของครูที่นำมาใช้ไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ไม่สามารถพัฒนานักเรียน

ในห้องเรียนที่ความสามารถได้ จึงเป็นการพัฒนานักเรียนได้เพียงบางกลุ่มเท่านั้น และครูไม่สามารถกำกับดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึงด้วยอุปสรรคในด้านเวลา สถานที่ และจำนวนนักเรียน ด้านที่ 2 คือ ด้านเนื้อหา ซึ่งเนื้อหาที่ครูใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ขาดความน่าสนใจ ไม่เหมาะสม กับช่วงวัยของนักเรียน ทำให้นักเรียนคิดว่าไม่เป็นประโยชน์ต่อตนเองจึงไม่สนใจในการอ่าน และด้านที่ 3 คือ ด้านผู้เรียน นักเรียนขาดจุดมุ่งหมายในการอ่าน ส่งผลให้นักเรียนไม่สนใจในการแสวงหาความรู้ ไม่ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน ส่งผลให้มีพื้นฐานในการอ่านที่ไม่ดี

จากการวิเคราะห์ในข้างต้นพบว่าสาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่ง คือ การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ถูกจำกัดด้วยเวลา ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนได้เพียงบางส่วน ดังนั้นครูจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างทั่วถึง พัฒนาทักษะความรู้ควบคู่กับทักษะในการดำเนินชีวิต จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เกิดการร่วมมือกัน ปฏิภาณ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งการทำงานเป็นทีมจึงเป็นทักษะหนึ่งที่สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ ดังที่วราภรณ์ ตระกูลสฤต (2549) และทองทิพา วิริยะพันธุ์ (2551) ได้กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของการทำงานเป็นทีมไว้ดังนี้ การทำงานเป็นทีมเป็นการร่วมมือร่วมใจกันของสมาชิกในทีม โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ศักยภาพในตัวเอง และสภาพแวดล้อมที่มีขอบเขตที่จำกัด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายร่วมกัน จึงเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและกระบวนการการทำงานเป็นทีมนี้มีอยู่หลายวิธีด้วยกัน หนึ่งในนั้นคือ กลวิธี SQP2RS ที่คิดค้นโดย Echevarria, Vogt and Short (2010) ได้ออกแบบและพัฒนากลวิธีนี้ขึ้น โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่ม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนให้เป็นนักอ่านที่มีความเชี่ยวชาญและมีระบบการคิดที่มีประสิทธิภาพ โดยการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์กับเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาตั้งคำถาม หาคำตอบ ตรวจสอบและสรุปความจากความเข้าใจของตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจนำกลวิธี SQP2RS มาใช้ในการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการทำงานเป็นทีมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4

วัตถุประสงค์การวิจัย

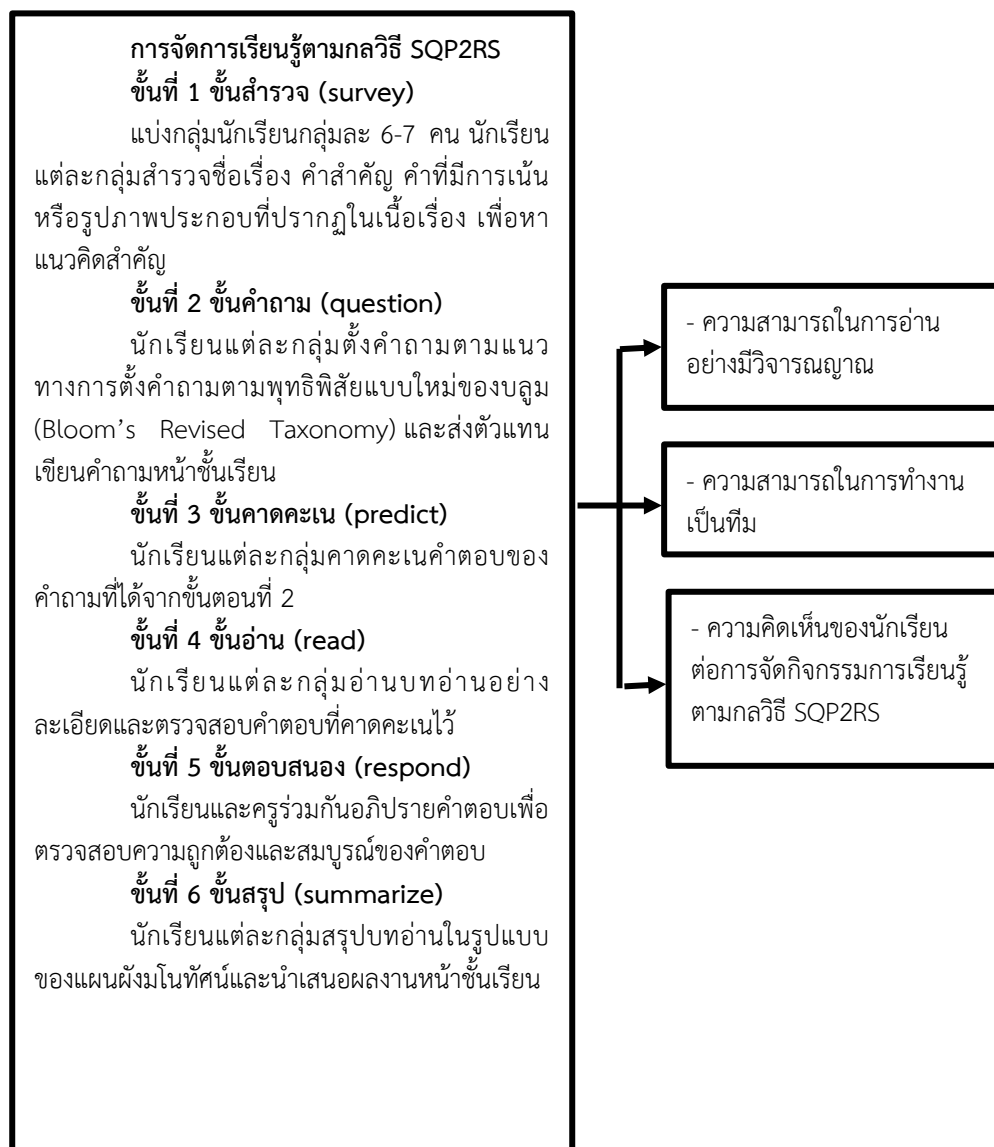
1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรสถานศึกษาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนพรตพิทยพยัต เพื่อนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งความหมาย ความสำคัญ หลักการ การวัดและประเมินผล และประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำมาออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพ อีกทั้งยังศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีม ทั้งความหมาย ความสำคัญ หลักการ

การวัดและประเมินผลและประโยชน์ของการทำงานเป็นทีม เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ กระตุ้นการทำงานของนักเรียน ส่งเสริมพฤติกรรมและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (จรูญ ประทุมรุ่ง, 2545) นอกจากนี้ยังศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกลวิธี SQP2RS เป็นกลวิธีสอนการอ่าน ประกอบด้วยขั้นตอนในการอ่าน 6 ขั้นตอน ซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนให้สูงขึ้นได้ (ชนัญพร ณรงค์ทิพย์, 2556) ผู้วิจัยจึงศึกษากลวิธี SQP2RS และสังเคราะห์ ขั้นตอนการสอนขึ้น เพื่อให้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพและการทำงานเป็นทีมได้ ซึ่งหลังจากที่ได้ศึกษา เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและนำแนวคิดที่ได้มาใช้ออกแบบและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดทางการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยพื้นฐานแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน มีขั้นตอนดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 12 ห้องเรียน รวม 529 คน เป็นห้องเรียนแบบความสามารถของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนพรตพิทยพยัต เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 40 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ด้วยวิธีจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา มีดังต่อไปนี้ ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) ความสามารถในการทำงานเป็นทีม และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลวิธี SQP2RS และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในการทดลอง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 10 คาบ จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จากนั้น นำเครื่องมือไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบ โดยศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามแนวคิดตามพุทธิพิสัยแบบใหม่ของ บลูม (Bloom's Revised Taxonomy) นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งแบบทดสอบมีค่าดัชนี ความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เคยศึกษามาแล้ว จำนวน 40 คน นำมาวิเคราะห์ความยากง่าย อำนาจจำแนกและคัดเลือกไว้ 40 ข้อ โดยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.58-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.31-0.74 และนำแบบทดสอบหาความเชื่อมั่น พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.91 จากนั้นนำแบบทดสอบที่ได้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม ผู้วิจัยสร้างโดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง กับผลของการทำงานเป็นทีม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค (Rubric) ซึ่งสังเคราะห์

แนวทางการวัดและประเมินผลการทำงานเป็นทีม นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน คือผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ผู้วิจัยสร้างโดยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามหลัก ของ Likert (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอผู้เชี่ยวชาญ ด้านภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน คือผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาจำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองดังนี้

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ 50 นาที แล้วตรวจให้คะแนน

2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบ SQP2RS เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 รวม 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 12 คาบ รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. หลังทดลองผู้วิจัยประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม จากนั้นทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียนนำมาสลับข้อและตัวเลือก ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 50 นาที และนำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ไปสอบถามนักเรียน

4. ตรวจให้คะแนนและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการทดลอง ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนเพื่อตรวจสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้ค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test dependent)

2. การวิเคราะห์ความสามารถในการทำงานเป็นทีม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์

3. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS

กลุ่มทดลอง	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	p
ก่อน	40	40	22.83	6.16	-5.92	0.00
หลัง	40	40	30.13	4.78		

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 30.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.78 สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 22.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 6.16 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS มีรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ระดับคุณภาพ
1. การวางแผนในการทำงาน	2.81	0.41	ดี
2. การให้ความร่วมมือในการทำงาน	2.71	0.54	ดี
รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ระดับคุณภาพ
3. การแสดงความคิดเห็น	2.48	1.33	พอใช้
4. ความสนใจในการทำงาน	2.51	1.18	ดี
5. ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	2.61	1.03	ดี
6. การนำเสนอผลงาน	2.60	0.78	ดี
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	2.62	0.88	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS โดยภาพรวมทุกข้ออยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.88 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการทำงาน เป็นทีมอยู่ในระดับดีในทุกข้อ ยกเว้นข้อ 3 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่งข้อ 1.การวางแผนในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.81 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.41

อยู่ในระดับดี ลำดับที่สอง ข้อ 2.การให้ความร่วมมือในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.54 อยู่ในระดับดี ลำดับที่สาม ข้อ 5.ความรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.03 อยู่ในระดับดี ลำดับที่สี่ ข้อ 6.การนำเสนอผลงาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.78 อยู่ในระดับดี ลำดับที่ห้า ข้อ 4.ความสนใจในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.18 อยู่ในระดับดี และลำดับที่หก ข้อ 3. การแสดงความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 2.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.33 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS อยู่ในระดับดี

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS

ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.55	0.68	มากที่สุด	(3)
ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้	4.61	0.61	มากที่สุด	(1)
ด้านประโยชน์ที่รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS	4.56	0.70	มากที่สุด	(2)
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.57	0.66	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดในทุกด้าน ซึ่งเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับแรก คือด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.61 รองลงมา คือด้านประโยชน์ที่รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.70 และลำดับสุดท้าย คือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.68

อภิปรายผล

1. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น นักเรียนแต่ละกลุ่มจะเรียนรู้ร่วมกัน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียนรู้ ฝึกกระบวนการทำงานเป็นทีม และมีความรู้สึกพึงพอใจต่อการทำงานเป็นทีม ซึ่งสอดคล้องกับขั้นตอน การสอนของกลวิธี SQP2RS (Jana Echevarria and Mary Ellen Vogt, 2010) ซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกันเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายร่วมกัน ขึ้นสอนของกลวิธี

SQP2RS ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้น ซึ่งเริ่มจากการที่นักเรียนสำรวจบทอ่านที่เป็นข้อความโฆษณา และฉลากผลิตภัณฑ์ ข้าว บทความ และเรื่องสั้นในเวลาจำกัด ทำให้การอ่านมีเป้าหมายและน่าสนใจมากขึ้น หลังจากสำรวจบทอ่านเรียบร้อยแล้ว นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกัน ตั้งคำถามจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยเป็นคำถามตามพุทธิพิสัยแบบใหม่ของบลูม (Bloom's Revised Taxonomy) จากนั้นคาดคะเนคำตอบที่ตั้งขึ้น เมื่อคาดคะเนคำตอบแล้วนักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านบทอ่านอย่างละเอียด เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านนั้นมาตรวจสอบคำตอบที่คาดคะเนไว้ รวมทั้งอภิปรายคำตอบ วิจาร์ณ แสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนคำตอบกันระหว่างกลุ่ม และสุดท้ายนักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปบทอ่านและบันทึกในรูปแบบของแผนผังมโนทัศน์ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจบทอ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า กลวิธี SQP2RS นั้นเป็นกลวิธีที่ส่งเสริมการคิดที่มีประสิทธิภาพและพัฒนากระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ผ่านการเชื่อมโยงประสบการณ์และความรู้จากบทอ่าน ต่าง ๆ ที่ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และครูมีบทบาทกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามและแสวงหาคำตอบ สอดคล้องกับ ชนัญพร ณรงค์ทิพย์ (2557) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเอสคิวพีทิวอาร์เอสที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการตอบสนองต่อวรรณกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) กลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) กลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านความสามารถในการตอบสนองต่อวรรณกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) กลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านความสามารถในการตอบสนองต่อวรรณกรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS อยู่ในระดับดี ด้วยขั้นการสอนนั้นสอดคล้องและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้เป็นทีม เริ่มด้วยการจัดกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) ส่งผลให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มปรับตัวเข้าหากันและปรับพฤติกรรมทางการเรียนรู้ได้ดีขึ้น สมาชิกทุกคนเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน ยอมรับ เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุผล นักเรียนฝึกการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน รวมถึงการแสดงความคิดเห็นสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานและการนำเสนอ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาการทำงาน การเข้าสังคม และเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ดังคำกล่าวของ จรูญ ประทุมรุ่ง (2545) และ Johnson and Johnson (1987) ที่กล่าวประโยชน์ของการทำงานเป็นทีมไว้สอดคล้องกันว่า การทำงานเป็นทีมช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมอันพึงประสงค์ให้กับผู้เรียน เช่น ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามัคคี ความไว้วางใจกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พฤติกรรมกล้าแสดงออก และช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัย นักเรียนทุกคนมีโอกาสนฝึกทักษะทางสังคมในการทำงานร่วมกัน เช่น การแสดงความคิดเห็น การยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น การเสนอแนะความรู้และข้อมูล การซักถาม การชี้แจงเหตุผล การอภิปรายผล ตลอดจนเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงนักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพตนเองให้เป็นที่ยอมรับได้

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ดังจะเห็นได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS เป็นกลวิธีที่ฝึกนักเรียนให้เกิดการกระบวนการคิด และการทำงานอย่างเป็นระบบ สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งเป็นเครื่องมือ ในการพิจารณาหาที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน ขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรมเกิดความท้าทาย ในการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Echevarria, Vogt and Short

(2010) กล่าวไว้ว่า กลวิธีนี้สามารถพัฒนานักเรียนให้เป็นนักอ่านที่มีความเชี่ยวชาญและมีระบบการคิดที่มีประสิทธิภาพ โดยการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์กับเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาตั้งคำถาม หาคำตอบ ตรวจสอบและสรุปความจากความเข้าใจของตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความสามารถ ในการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ นอกจากนี้ Rae Balog (2015) ได้กล่าวถึงผลการจัดการเรียนรู้ห้องเรียนภาษาสเปนด้วยกลวิธี SQP2RS ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนรู้ภาษา สามารถสรุปความรู้ผ่านการอ่านและสามารถเพิ่มพูน ความรู้ผ่านการอ่านอย่างอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความพึงพอใจในกลวิธี SQP2RS ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยใน ครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS นั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจ จุดประสงค์และขั้นตอนในการจัดการกิจกรรมให้ชัดเจน รวมถึงการบริหารเวลาในการจัดการกิจกรรมให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการกิจกรรมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการทำงานเป็น ทีม ส่งเสริมการแสดงความคิดเห็น และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนี้ควรมีการบันทึกปัญหาหรือ รายละเอียดในการจัดการกิจกรรมแต่ละครั้งเพื่อนำข้อมูลมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนสร้างคำถามที่มีความหลากหลายครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ ต้องการประเมินตามแนวคิดตามพุทธิพิสัยแบบใหม่ของบลูม (Bloom's Revised Taxonomy) เพื่อให้นักเรียน มีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น และทำหน้าที่แนะนำ สนับสนุน หรือให้ข้อมูลกับนักเรียนที่ไม่สามารถทำ ได้ตามจุดประสงค์ รวมถึงการเลือกเนื้อหาที่มีความหลากหลาย ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นเรื่องที่ไมไกลตัว นักเรียนเกินไปมาใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจในเนื้อหานั้น

3. ขั้นตอนการสรุปซึ่งผู้สอนกำหนดให้ใช้รูปแบบแผนผังโน้ตทัศน์ซึ่งเป็นรูปแบบที่สามารถวัดความ เข้าใจในการเรียนรู้ของนักเรียนได้ อย่างไรก็ตามผู้สอนเองสามารถปรับเป็นรูปแบบอื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสม เช่น การเขียนสรุปความรู้ การพูดนำเสนอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการตอบสนองต่อวรรณกรรม ความสามารถในการอ่านเชิง วิเคราะห์

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอน เทคนิค และกลวิธีอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจ๊วต มิลล์ เทคนิคแผนผังกราฟิก

3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกหรือชุดบทเรียนสำเร็จรูปมาใช้ประกอบ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้

4. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลวิธี SQP2RS ที่วัดในรูปแบบ time series

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จรรยา ประทุมรัง. (2545). *ผลของการใช้ชุดแนะแนวเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านวังยาว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนัญพร ณรงค์ทิพย์. (2556). *ผลของการจัดกิจกรรมการอ่านภาษาไทยโดยใช้กลวิธีเอสคิวพีทูอาร์เอสที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการตอบสนองต่อวรรณกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทองทิพภา วิริยะพันธุ์. (2551). *มนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: ดวงกมลสมัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรารณณ์ ตระกูลสุขดี. (2549). *การทำงานเป็นทีม*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- Echevarria, J., Vogt, M. & Short, D. J. (2010). *Making content comprehensible for secondary English learners: The SIOP model*. Boston: Allyn and Bacon.
- Johnson, D. W., & Johnson, F. P. (1987). *Joining together: Group theory and group skills*. (3rd ed.). Englewood Cliffs, NJ, US: Prentice-Hall, Inc.
- Rae Balog. (2015). *Fostering Academic and Language Development of ELLs and Heritage Learners through the SIOP Model*. (Master's thesis Curriculum and Instruction). Duquesne University.

